Ч. 85. Второк 25 цьвітня (8 мая) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Іменоване Ґоремикіна.

Коли вже димісия ґр. Віттого наробила великої сензациї в цілім сьвіті політичнім, то тим більше звертають ся тепер очи на єго наслідника Ґоремикіна і всї питають, що то за чоловік, що він приносить для Росиї і єї народів в теперішну, як би й не було, переломову пору. Заким у відповіди на се подамо ті вісти, які рознесли ся тепер з Петербурга, нотуємо передовсїм тоті, що стоять в безпосередній звязи з самим іменованем.

Отже петербурґска аґенция телеґрафічна подає за „Нов. Врем.“, що Ґоремикін оногди через цілий день перебував в Царскім Селї, де предложив цареви лїсту міністрів і свою проґраму. Кажуть, що він застеріг собі повну свободу акциї а новий кабінет розпічне свою діяльність ще перед відкритєм Думи. Яко першу точку своєї задачі поставить кабінет ревізию проекту законів основних і реформу аґрарну. Ізвольский має стати міністром для справ заграничних.

Як видко вже з повисшої вісти, мають в росийскім міністерстві настати більші як доси зміни. Отже насамперед має ще уступити дотеперішний міністер для справ заграничних ґр. Лямсдорф; чутка о тім ходить вже від довшого часу а тепер потверджує єї петербурґска аґентия. Міністром для справ внутрішних має стати Столипін; міністром справедливости стане може Щеґловітов а міністром господарства Стишінский. На міністра фінансів виглядано Ковцева, але він мабуть не хоче приняти сего становиска. Міністром просьвіти має стати кн. Борис Ґоліцин або Кавфман а міністром торговлї Рухлов. Коли би Ізвольский став міністром для справ заграничних, то ґр. Вітте, кажуть, став би амбасадором при котрійсь із заграничних держав. Але найбільшу характеристику новому кабінетови надало би іменоване оберпрокуратова сьв. синода, котрим після одних має стати кн. Шірінский-Шіхматов, давнійший помічник Побідоносцева, або звістний з давнійших часів ґр. Іґнатєв. Трепов, Ґоремикін і Іґнатєв або Шірінской-Шіхматов то була би тота трійця, що надавала би тон і характер росийскому правлїню і росийскій політицї. Видимою головою тої трійцї мав би бути Ґоремикін і длятого єго особою сьвіт нинї інтересує ся найбільше. Отже про того Ґоремикіна пише петербурґске „Слово“: „Ґоремикін то чоловік вже дуже старий і не відзначав ся ніколи перед тим особливою трудолюбивостию. Голосним став через книжку о селяньскім законодавстві, видану під єго іменем, але як кажуть при дуже підрядній єго особистій участи“. Ширше розписав ся о Ґоремикіні петербурґский кореспондент льондоньскої ґазети „Daily Telegraph“, котрий так пише:

Іменоване Ґоремикіна президентом ради міністрів єсть чисто случайне. Коли перед якимсь часом виринуло було питанє, чи іменувати нового міністра, предложено цареви кандидатів, між котрими був і Ґоремикін, але лиш длятого, щоби число три було повне. Ніхто в сьвіті не вірив тодї, що він буде іменований. Мимо того вибрав цар із трох кандидатів найнездібнїйшого. Ґоремикін вже раз інтриґував против ґр. Віттого і псував єму єго пляни. Було то під ту пору, коли ґр. Вітте був міністром фінансів. Ґоремикін жалував ся перед царем в той спосіб, як то з давен давна росийскі міністри привикли клеветати перед царем один на другого. Цар тодї обурив ся був на то і дав єму на притик, щоби він уступив. Сказав тодї дословно: „Виджу, що вам треба спокою; виберіть собі, прошу, час, який вам буде догідний. То не пильна справа“. Ґоремикін чи не міг, чи не хотів зрозуміти того притику і взяв лиш відпустку задля поратованя здоровля. З дороги підчас своєї відпустки посилав всілякі прикази до Петербурга, як єго бюро в міністерстві має бути на ново витапетоване і т. п., але тимчасом був вже пназначе-

---

2)

Оповідане тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Конець).

Як би так Ювіта не було при тім, то я був би без сумніву старав ся успокоїти того бідолаха кількома словами і був би казав єму іти до дому. З того, що він був так роздразнений і так якось говорив без звязи та розповідав, мов би то всї змовили ся на него, ба навіть що доктор хотів єго обікрасти, набрав я був спершу того переконаня, що то якийсь чоловік несповна розуму. Але Ювіт ним, видко, дуже заінтересував ся.

— Чи вам що взяли? — спитав він.

— Ані за пів сотика, лиш мій ключ від хати та й той лишили в дверех.

Ювіт отворив двері від свого бюра.

— Зайдіть до мене — сказав він — і розкажіть мені все, як було. Та й ти, Брете, можеш зайти.

Ірляндець і я увійшли за ним до комнати, а Ювіт обернув ся нараз до Ірляндця та сказав остро.

— Отже ви то ще маєте?

Він дивив ся тому чоловікови просто в очи, але побачив в них лиш вираз великого здивованя.

— Чи я то маю? — спитав Ірляндець. — Ніби що, пане тайний? Хиба й ви тото гадаєте, що й поліцайники, що я маю якусь хоробу?

Ювіт перестав дивити ся єму в очи. — Сїдайте собі, сїдайте — сказав він. — Отже ви ще маєте свій годинник і свої гроші мимо того, що на вас напали?

— Ах, то! Матінка Божа мене охоронила, але хто знає на як довго. Може мій лоб буде мусів небавком о тім переконати ся.

— А тепер хотів би я, щоби ви менї все докладно і поправдї розповіли, де ви були і що ви робили минувшого тиждня—сказав Ювіт.— Насамперед скажіть менї, як ви називаєте ся?

— Менї Лїмі на прізвище, пане тайний, Михайло Лїмі.

— З Ірляндиї?

— Послїдної середи, не снила би ся, приїхав я сюди, а корабель лиш оттак хитав ся.

— Шукати роботи?

— Та й тепер ще шукаю.

— Чи може щось стало ся, заким ще розпочали ся всї тоті ваші клопоти? Може щось тут, в Льондонї?

— Авжеж, що стало ся — сказав Ірляндець і усьміхнув ся. — На зелїзници їхав я кусень дороги як пан, бо кондуктор був такий ласкав на мене. А відтак дали менї зараз малу орудку.

— Як же то було? Чому ви їхали першою клясою?

— Ну, бачите, ми їхали вже досить довго, а я не міг вже всидїти і хотів цяпинку напити ся та виліз. Я побув за довго а коли хотів знов влїзти, поїзд вже рушав. Двері від першої були ще отворені, а кондуктор туди мене упхав. Там сидїв якийсь страшно великий пан і витріщив лиш очи на мене, але менї то було байдуже, бо я вже з роду такий, що не бою ся ані трошки. Відтак їхали ми ще досить довго, аж доїхали вже недалеко до Льондону. Коли кондуктор повідбирав білєти, їхали ми ще дальше, а відтак прийшла якась мала стация. Той великий пан витріщив знов на мене очи, схопив ся, виглянув крізь вікно і зачав зовсїм чемно клясти. — Я гадав — казав він — що поїзд тут стане.

— Чельк Ферм — докинув тут Ювіт.

— Не знаю, як тота стация називає ся, пане тайний, але він так казав. Відтак подивив ся знов на мене а наконець і відозвав ся: Може би ви схотїли залагодити малу орудку, як би вам за то добре куку в руку.

— Чому би ні — сказав я па то.

— Ну, то послухайте — каже він. — Я хотів тут висїсти, бо маю орудки, а тепер мушу посилати депешу телєґрафом з Юстон. Але у мене ось тут торба з важними паперами для мого адвоката. Они для мене дуже важні, розумієте, але впрочім і цони би не придали ся, а я би не хотів, щоби їх хто до него заніс. Возьміть же сесю торбу — каже він — та возьміть собі зараз на дврици Юстон дорожку. Я мушу там лишити ся, щоби надати депешу. Від'їдьте на другий бік і там заждіть на мене точно пять минут, але не довше, а тодї я мабуть прийду до вас. Коли же би я не прийшов, то знак, що мене задержали, а ви поїдьте сейчас до мого адвоката. Тут маєте єго адресу, коли умієте читати — і він відтак написав єї. Дав ще менї дві корони на дорожку ая взяв торбу

— Позвольте на хвильку.. Маєте при собі тоту адресу?

ний его наслідником Сипяґін, котрий і дійстно обняв теку по Ґоремикіні в часї его неприсутности. Ґоремикіна лиш повідомлено о тім телеґрамою і він здивував ся не мало, коли нараз побачив ся нічим більше як лиш незначною приватною особою. Мимо того удало ся єму тепер висунути ся насамперед, хоч він а може радше длятого, що він звістний не лиш яко особистий ворог Віттого, але й яко рішучий противник полїтики Віттого у всїх точках.

Ґоремикін зі всїх бюрократів найбільший бюрократ. Він через цїле своє житє пересидів межи стінами своєї канцеляриї, безпечний від всякого подуву сьвіжого воздуха. З него навіть не такий добрий робітник, як то буває не один российский урядник. Він що правда хитрий і причаєний, але впрочім потяжкий і нездалий. У него так мало здібности забрати ся до якоїсь роботи з цїлої сили, що не може й пів години побути в своїй канцеляриї, щоби не положити ся на софу. Ґоремикін брав досить значну участь у всїляких підприємствах і одного разу збирано вже документи, щоби его запізвати за участь в будові трамваїв. Тодї охоронив его Плеве, заказавши вносити обжалованє.

В дипльоматичних кругах — каже згаданий кореспондент — уважають іменованє Ґоремикіна за катастрофу. На всякий случай іменованє Ґоремикіна означає привернене закостенїлої і короткозорої полїтики бюрократичної.

Петербурґский кореспондент берлиньского Lokal Anzeiger-a так знов доносить про Ґоремикіна: „Наслідник Віттого, секретар державний Іван Ґоремикін, був колись давнїйше міністром справ внутрішних і єсть звістною повагою на поли селяньскої справи (очевидно натяк на згадану повисше книжку — Ред.). Іменованє его президентом ради міністрів наступило мабуть в тій надії, що важну сю справу можна буде тим лекше залагодити на вдоволенє інтересованих. Правительство хоче в Думі державній оперти ся на репрезентациї селяньства. Але репрезентанти селян, котрі вже тепер численно з'їзджають ся, готові наробити правительству немалу клопоту. Они вже тепер показують досить виразно, що симпатизують з конституцийно-демократичною партиєю, а в полїтичних справах підуть мабуть ще більше на ліво як ся партия".

Вісти політичні.

Переговори кн. Гогенльоге і справа реформи виборчої. — З Угорщини. — Подї в Росиї.

Як доносять з Відня, президент кабінету кн. Гогенльоге конферував в суботу з ґрафом Сільва-Тарука, дром Ебенгохом, дром Шустерзичем, Мархетом і кн. Ліхтенштайном та президиєю Кола польского.

Пос. Дершатта конферував з президентом міністрів через півтора години і представив єму становище партиї народної в справі реформи виборчої, парляментаризациї кабінету і в справі становища сеї партиї що до Угорщини. Кн. Гогенльоге обговорював отверто і без викрутів теперішне положенє полїтичне та заявив, що стоїть на основі загального права виборчого і бере добре під розвагу конечність переведеня реформи виборчої. Він не має зовсїм наміру проволікати реформу виборчу і задлятого мусить жалувати того, що наради парляменту не можуть розпочати ся в тім реченци, який первістно був назначений. Однак перед тим потрібні конче переговори з репрезентантами партий, а то буде вимагати довшого часу. Яко реченець, в котрім розпічнуть ся знову засїданя парляменту, можна означити день 15 мая. Кн. Гогенльоге висказав переконанє, що 5 днів проволоки, скоро будуть добре ужиті до осягненя компромісу в справі реформи виборчої, принесуть справі реформи більше хісна як передчасне скликанє парляменту. Що до справи парляментаризациї кабінету то кн. Гогенльоге заявив, що доси в сїй справі не порішив ще нїчого, але в засадї не противний покликаню парляментарного міністерства.

В конференциї з пос. Ґроссом зазначив президент кабінету конечність переведеня реформи виборчої і заявив ся яко рішучий приклонник загального, рівного права виборчого, та просив пос. Ґросса, щоби его партия підпирала заходи правительства. Др. Ґроссе заявив, що німецка партия поступова не має упереджень до президента кабінету і бажає лиш, щоби могла его підпирати. Она заявить ся за реформою, скоро лиш число німецких мандатів буде відповідно збільшене і коли справа роздїлу округів виборчих та реґулямін виборчий буде зависимий від кваліфікованої більшости. Кн. Гогенльоге повторив, що реформа виборча мусить бути переведена і висказав надію, що в справі реформи виборчої прийде до порозуміня межи Нїмцями а Чехами. Др. Ґросс просив наконець кн. Гогенльоге, щоби старав ся, аби Нїмці не були на будуче виставлені на немилі несподіванки під взглядом національним, як то бувало в послїдних часах.

„Budapesti Hirlap" пише: „245 послів з партиї 48-року (Кошутівці) вступають до парляменту і справа, яке становище має теперішна більшість заняти супротив угоди з 1867 р., мусить виясните ся зараз по зборах парляменту. Ще сего місяця мають бути вибрані члены Делеґаций. О скілько наші інформациї походять з доброго жерела, то партия независимости возьме участь в уконституованю Делеґаций, бо она буде навіть мати своїх репрезентантів в Делеґациях. Як би то не стало ся, то партия конституцийна і партия народна мусїли би взяти ся до уконституованя Делеґаций. Проводирям партиї независимости треба полишити спосіб, в який они погодять ся з тою інституциєю, против котрої доси рішучо виступали і вели борбу против неї". З иньшого жерела доносять, що переважна часть партиї Кошута єсть за тим, що в коаліцийній проґрамі мусить сим разом бути зроблена вимка і Делеґация мусить бути вибрана.

Явна революция в Росиї перемінила ся здаєсь в тиху скриту, котра воює розбоями і бомбами. В сїм способі веденя борби российских революціонерів видко щораз виразнїйше систему. Революціонери видко забрали ся з цїлою форсою до висших чиновників. Ще не минуло зовсїм перше враженє замаху на директора зелїзниці Проскурякова у Варшаві, як вже наспіли вісти про два нові замахи політичні. Петербурґска аґентия телеграфічна подає під нинїшною датою слїдуючу вість з Москви: На ґенерал-ґубернатора Зубатова, коли о 1 год. по полудни вертав з Успеньского собору до палати, виконано замах за помочию бомби. Ґубернатор ранений в ногу а ад'ютант і вартовий та кілька осіб з публики убиті. Виновник

— Не маю, пане тайний. Від коли мене тоті злодюги вчера побили, то я еї вже не маю, але той адвокат називає ся Голлємс, дуже образований пан тай не скупий.

— Деж він мешкає?

— В Чельзі, при улици, що мабуть називає ся золота, бо я то запамятав собі по тих золотих грошах, які він менї дав. Число дому я вже забув.

Ювіт заглянув до адресової книги: То таки справді улиця Золота, де стоять майже лиш самі приватні доми. Але ви мабуть пізнали би той дім знову, як би вас туди повести?

— А вже-ж, що пізнав би. Я й сам вже хотів піти до пана Голлємса і розповісти єму мою біду, бо він був дуже щирий для мене.

— Скажіть же менї, будьте ласкаві, зовсїм докладно, як той пан у ваґонї умовив ся з вами?

— Він сказав: Допитайте ся до пана Голлємса, але не писніть нікому анї слова о тім. Скажіть єму, що приносите єму від пана В. золото не папери.

Ювітови нараз аж очи засьвітили ся, але він не сказав нїчого, лиш дав Ірляндцеви виговорити ся.

— Золото не папери? — кажу. — Ага, золото не папери — каже він; — то, бачите, такий жарт, бо в процесї такі папери то ніби золото — і він при тім усьміхнув ся. — Але скажіть єму виразно, що то золото не папери від пана В. — сказав він ще раз, — бо тодї буде він знати, що то як-раз тоті, котрих єму потреба та й добре єму заплатить. Можете єму ще також сказати, що пан В. казав, що вам належить ся за то звичайна дратва. А може не схочете так сказати?

— Чому би нї, скажу, „звичайна дратва".

Отже так, пане тайний, я взяв тоту торбу, вийшов з двірця, свиснув на дорожку і зробив все акурат так, як він менї казав. Чекаю пять мінут, его нема; тодї я поїхав до пана Голлємса, котрий шедро обійшов ся зі мною.

— Скажіть же менї, коли ваша ласка, що він зробив — сказав на то Ювіт.

— Пане Голлємс, то ви той сам? — кажу я. — А ви хто? — каже він. — Михайло Лімі, кажу, від пана В. з паперами як золото. — Ов, каже він, то ходіть сюди. — Я увійшов. — То они тут, права — каже він — в отсїй торбі? — Ага, кажу, а пан В. казав, що я маю дістати звичайну дратву. — То й дістанете; може руду лату? — А щож то? — кажу. — О, каже він, то ви якийсь новий; отже дістанете синю лату, розумієте?

Я удав, що розумію, і втішив ся не мало, що знайшов собі таке місце, де за принесене торби платять сто шілїнґів. Відтак спитав він мене, чи я в Льондонї чужий і чи хотів би лишити ся при інтересї. А я сказав, що розуміє ся, аби й при якім иньшім, де так само можна заробити. — Добре, — каже він, — а коли що собі знайдете, то дайте менї знати. — І він моргнув до того очима. — Так і зроблю — сказав я, маючи гроші в кишени, та й так само моргнув до него. — У мене єсть дуже добра родина, — каже він — з котрою я собі добре жию. — Менї то, бігме, таки імовірне здавало ся, коли він для чужого був такий щедрий. Відтак спитав мене, де я в Льондонї мешкаю. А коли я єму сказав, що нїгде, то він сказав менї, щоби я пішов до Друрі Лене до якогось дому при улици Муссон, котрий его родина дуже добре знає; я там зараз найми́в собі комнату та й тепер ще там мешкаю.

Я зразу зовсїм не розумів того, длячого Ювіт з так великим зацїкавленем слухає его оповіданя, але наконець таки зрозумів. Здавало ся дуже імовірним, що Лімія, котрий не мав досьвіду в таких справах, ужили до перенесеня крадених річий. Я знав бодай на стілько злодійску мову, що здогадав ся, що „золото не папери" то були якісь дорогоцїнности а „звичайна дратва" мало значити в злодійскій мові заплату для якогось спільника злодійского за перенесенє крадених річий. А „родина" то означало злодійску ватаґу.

— То все діяло ся в середу, правда? — спитав Ювіт; — а тепер скажіть менї, що стало ся в четвер; чи вас отроїли чи лиш заморочили?

(Дальше буде).

замаху, котрий згинув також на місци, був убраний в мундур офіцирский.

Нині в полудне наспіла знов слїдуюча вість з Катеринослава: На ґен.-ґубернатора Желтановского напало в хвили, коли їхав з двірця, кількох людий і убили єго вистрілами з револьверів. Виновники замаху втекли. — З Риґи доносять: Около 50 узброєних людий напало в ночи близько місцевости Больдера коло Риґи на табор компанії войсково-телеґрафічної, убили вартового і забрали 31 карабінів та втекли.

Про убите директора Проскурякова подають тепер такі близші вісти: В хвили, коли Проскуряков в'їздждав парокінною дорожкою до брами в супроводі директора відділу Ґутнера і возьного Морозова, якийсь чоловік в робітничім одіню кинув бомбу до дорожки. Бомба вдарила об праве крило дорожки і вибухнувши, убила на місци Морозова та запалила на нім одїж, а Ґутнера тяжко зранила, відорвавши єму руку і праву ногу. Проскуряков міг ще в першій хвили вискочити з дорожки, але ранений також тяжко. Стан єго єсть дуже грізний. Крім того було зранених 10 осіб, що случайно туди переходили. Вибух був так сильний, що розірвало цїлий ріг пасажу Сімона і всї шиби в нім вилетїли. Крім того вилетїли всї шиби в 9 сусідних домах по обох боках улиці Белянької.

Новинки.

Львів, дня 7-го мая 1906.

— **Є. Е. п. Міністер рільництва** гр. Вікоа приїхав вчера пополудни до Львова, де на двірци повитали єго представителї властий. З двірця поїхав п. Міністер просто на виставу худоби, котру оглядав дуже подрібно. Відтак оглянув п. Міністер будинок Дирекциї домен і удав ся опісля до Намістництва, де уділяв авдиенциї. Крім представителїв властий, були на авдиенциї члени комітету товариства господарского і заряд „Рільничих кружків". По скінчених авдиенциях п. Міністер зложив візити у Є. Е. п. Маршалка краєвого, у всїх трех Архієпископів, команданта корпусу, п. Президента міста і у Є. Е. п. Президента вищого суду дра Тхоржницкого. По обіді у п. Маршалка краєвого п. Міністер від'їхав до Відня.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Здисл. Бабку управителем 4-кл. мужеської шк. в Стрию, Теоф. Ліськовацкого управителем 4-кл. шк. в Хоростковї. Стан. Моссочову учителькою 4-кл. шк. в Білім Камени, Мих. Короля учителем 4-кл. шк. в Іванкові, Адольфа Скоповского учителем 4-кл. школи в Бурштинї, Альфр. Байґерта управителем 2-кл. шк. в Мільчичах; Софію Покорнївну учителькою 2-кл. школи в Ожидові, Брон. Безвиньску учителькою 2-кл. школи в Ланївцях; учителями 1-кл. шкіл: Луку Семчишина в Почапах, Олекс. Чука в Олексинцях, Володим. Бобика в Новосїлцї і Ванду Лесняковску в Оришківцях на Галинївцї.

— **Відкрите вистави розплодової худоби і безрог** відбуло ся вчера перед полуднем на міскій торговици, заходом комітету галицкого товариства господарского. В торжестві відкритя взяли участь: Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Ст. Бадені, Віцепрезидент Намістництва гр. Лось, комендант корпусу Є. Е. ґен. Брудерман, відпоручник Міністерства радник п. Струшкевич, президент міста п. Михальский в обома віцепрезидентами і богато инших представителїв ріжних властий і товариств. Виставу відкрив короткою промовою предсїдатель господарского товариства п. Брикчиньский, зазначуючи, що цїлею вистави єсть представити теперішний стан годівлї худоби і безрог в краю. По тім урядовім відкритю вистави, повитав предсїдатель 500 селян перемиского повіта, почім промовили ще маршалок перемиского повіта др. Чайковский і Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Бадені. Відтак оглядали гості і публика виставу, на котру надіслано кількасот штук прекрасної худоби. Виставців худоби єсть 131, а безрог 21. Вистава буде замкнена завтра. — По полудни відвідав виставу прибувший умисне з нагоди єї відкритя Є. Е. п. Міністер рільництва гр. Вікоа.

— **Курс приготовляючий** до вступних іспитів до I. кл. гімн. уладжує заліщицка філія руского тов. педаґ. в часі від 15-го червня до 15-го липня 1906 в Заліщиках. Наміряючі користати з сего курсу мають зголосити ся найдальше до 1-го червня до о. Йос. Раковского, ц. к. проф. сем. в Заліщиках, з поданєм доґенерішного перебігу науки і з долученєм переписного листка на відповідь. Условини принятя подадуть ся опісля.

— **Дрібні вісти.** Міністерство війни розпорядило, що в початком шкільного року 1906/7 не буде приймати ся ніяких учеників на I. рік кадетскої школи артилериї у Відни. — Готель Жоржа у Львові разом з реставрациєю буде випрендований від 1 липня 1906. Оферти треба вносити до 1-го червня с. р. до товариства взаїмних обезпечень приватних урядників у Львові при ул. Тихій ч. 1. — Директор львівскої поліциї радник п. Шехтель виїхав на двомісячну відпустку. Заступництво директора обняв радник поліциї п. Венц.

— **Огні.** В Пнятині, повіта перемишлянського, знищив огонь дві селяньскі загороди вартости 5380 К, причім погиб 5-лїтний син селянина Казимира Блюмского.

— **Велика крадїж.** З Петербурга доносять до Льондона, що оногди украдено на тамошній почті мішок, в котрім було 100.000 рублїв. Мішок той був власностию російского банку державного. Злодія доси не викрито.

— **Осторожно з оружием.** Два гімназияльні ученики, що мешкали разом при Микулинецкій улици в Тернополи, бавили ся сими днями револьвером. Револьвер вистрілив і куля поцїлила в голову ученика IV. кляси Янковского, селяньского сина, хлопця дуже пильного і спосібного. Нещастний помер до кількох годин.

Телеґрами.

Відень 7 мая. Робітники будівельні ухвалили на вчерашних зборах резолюцию взиваючу свою управу, щоби жадала унормованя платнї мулярів на 5 корон і признаня мужів довіря. Висказано також надію, що робітники в борбі, яка в найблизшій будучности не дасть ся уникнути, удержать дисципліну і спокій.

Варшава 7 мая. Арештовано помічника начальника варшавскої слїдчої вязниці Деренґовского, підозрілого о звістне виведенє з арешту 10 вязнів політичних.

Петербург 7 мая. Указ царский зносить институцию „комітет міністрів", а єго аґенди будуть розділені межи раду міністрів і раду державну. Другий указ царя поручає секретареви державномт Фрішови відкрити перше засїдане Думи державної.

Париж 7 мая. Доси вибрано 421 послів, в тім числї 76 консерватистів, 28 националїстів, 56 поступовців, 63 републиканів з лївиці, 83 радикальних, 73 радикальних социялїстів, 32 сполучених социялїстів і 10 независимих социялїстів. Партия більшости зискала 35 мандатів, стратила 11; крім того потрібних 153 тїснійших виборів.

Монпельє 7 мая. В хвили оголошеня вислїду прийшло до великої бійки, в котрій зранено кілька осіб а межи ними социялїстичного радного Роке.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшова, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск. Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша. Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/6 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси). Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10 12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Стация зелїзницї
Мушина-Криниця
з Кракова 6 год.
зі Львова 11 „
з Варшави 18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци:
почта *три рази денно.*
телеґраф. аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави ваппево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1905 видано 73.727).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1905 видано 23.818). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти:

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Еберса. (В р. 1905 видано 13.384).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні. масованє.

Клїмат взмацняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Ґімнастика лїчнича. — Заклад диетичний

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 14 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїнї від 1 К денно і висше. — Дім здровний. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинницї. — Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вровьский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений над 100 морґів обшару. Водотяг води з жерел з гір спровадженої.

Фреквенция в 1905 роцї над 7400 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здровного о 25% низші. В місяцях липни і серпни не уділяє ся убогим нїяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций уділяє, брошури і цїнники розсилає на жаданє

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.



5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддаленє не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплян 7. І.—469.

Фабрика виробів цементових
Г. ґр. Старжиньского в Гнїздичові

виробляє дахівки (черепи) цементові всїлякої краски, помости з плит цементових ріжного рода, перепусти, рури, жолоби, корита, комини, сходи, хрести, стовпи граничні, як також всїлякі роботи входячі в обсяг промислу цементового. — Цїни умірениі.— Цїнники даром і оплачено.— Адреса для телеграм: Фабрика Гнїздичів-Кохавина почта і зелїзниця в місци.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників уділяють під найкориснїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Інсерати
приймає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників
СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).